

בש"פ 6226/19 - מדינת ישראל נגד ישראל דניאלי

בבית המשפט העליון

בש"פ 6226/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: ישראל דניאלי

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ו באלול התשע"ט (26.9.2019)

בשם המבקשת: עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיב: עו"ד יובל בוקר; עו"ד בן זיידל

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 27.9.2019, או עד למתן פסק דין בת"פ 64743-12-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 27.12.2018 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיב, אשר מאז תוקן ברביעית ביום

עמוד 1

21.7.2019 (להלן: כתב האישום המתוקן). על-פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המונה עשרה אישומים, המשיב פעל להשתלט שלא כדין על מספר רב של חברות ולמוכרן וכן פעל לקבלת כספים במרמה. בכלל זה, זייף המשיב חתימות, מסמכים והמחאות; התחזה לעורך דין וחתם ככזה; התחזה לרואה חשבון המייצג נישומים פרטיים והגיש מסמכים מזויפים לרשות המסים; וכן, השתמש בזהותו של המתלונן לביצוע עסקאות במרמה וכמו גם לפתיחת חשבון בנק שנועד להסוות את מקור הכספים.

בגין מעשים אלה יוחסו למשיב שורה של עבירות זיוף ומרמה, ובהן: זיוף בנסיבות מחמירות לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין; הדחה בחקירה לפי סעיף 245(ב) סיפא לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות לפי סעיף 420 לחוק העונשין; גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין; התחזות לעורך דין לפי סעיף 96 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961; התעסקות בלתי מוסמכת כרואה חשבון לפי סעיפים 6(ב), 6(ה) ו-7 לחוק רואי חשבון, התשט"ו-1955; התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 סיפא לחוק העונשין; פגיעה בפרטיות לפי סעיפים 2(7) ו-5 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981; הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986; וכן, איסור הלבנת הון לפי סעיפים 3(א)-(ב) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 30.1.2019 הודיע בא כוחו דאז של המשיב כי הוא מסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר וביקש להורות על קבלת תסקיר מעצר לשם בחינת שחרורו של המשיב.

4. מתסקיר המעצר שהתקבל בעניינו של המשיב עולה, בעיקרו של דבר, כי קיים סיכון משמעותי להישנות ביצוע עבירות מרמה וזיוף וכמו גם לשיבוש הליכי המשפט מצדו של המשיב, וזאת בשים לב ליכולותיו הגבוהות, לטיב העבירות המיוחסות לו ולהיותו נתון ללחצים מצד גורמים עברייניים. עוד צוין כי המפקחים אשר הוצעו מטעם המשיב אף לא הגיעו לפגישות אליהן זומנו עם שירות המבחן. משכך, קבע שירות המבחן כי אין בידו להמליץ על שחרורו של המשיב ממעצר והעריך כי שחרורו עלול להוביל לקושי משמעותי בצמצום הסיכון הנשקף ממנו.

בהמשך לכך, התקבלו תסקירי מעצר משלימים, בהם נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שחרורו של המשיב, וזאת משמצא כי לא עלה בידי המשיב לגבש חלופת מעצר המותאמת למסוכנות הנשקפת ממנו.

5. לאחר מכן, במסגרת דיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 4.8.2019, הסכים המשיב למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בכפוף לשמירת זכותו להציע חלופות מעצר ככל שיהיו. בהחלטה שניתנה בסיום הדיון, הורה בית המשפט המחוזי (מ"ת 64787-12-18; כב' סגן הנשיא ג' נויטל) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, תוך שקבע כי ככל שתהיה בידי המשיב חלופה חדשה יהיה הוא רשאי להגיש בקשה לקבלת תסקיר משלים בעניינו אף מבלי שיהיה עליו להראות כי חל שינוי נסיבות או כי חלף זמן ניכר.

6. להשלמת התמונה, יצוין כי בשלב זה נקבעו עשרה מועדים לדיוני הוכחות בתיק במהלך חודשים אוקטובר-

נובמבר 2019. עוד יצוין כי המשיב החליף את ייצוגו מספר פעמים, ובשל כך נדחו מספר דיונים לרבות מועד מסירת המענה לכתב האישום ושלושת מועדי ההוכחות הראשונים שנקבעו בתיק.

טענות הצדדים

7. המבקשת טוענת כי מעשי המרמה, הזיוף וההתחזות הרבים אשר מיוחסים למשיב מעידים כי נשקפת ממנו רמת מסוכנות גבוהה - אשר מתגברת נוכח עברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירות זיוף בגינה הוטלו על המשיב מאסר על תנאי למשך שישה חודשים. בתוך כך, צוין כי העבירות המיוחסות למשיב בוצעו שעה שהמאסר המותנה האמור תלוי ועומד נגדו. כמו כן, לטענת המבקשת, אף מתסקירי שירות המבחן עולה כי קיים סיכון להישנות ההתנהגות העבריינית ולשיבוש הליכי משפט. עוד טוענת המבקשת כי המשיב לא הציג מצדו כל חלופת מעצר ראויה, וכן כי העיכוב בהליך המתנהל בעניינו רובץ כולו לפתחו.

8. בדיון שהתקיים לפניי ביום 26.9.2019 התנגד המשיב לבקשה וטען, בעיקרו של דבר, כי ניתן לאיין את מסוכנותו ואת החשש מפני שיבוש הליכי משפט בדרך של מעצר בפיקוח באיזוק אלקטרוני, אף בהיעדר מפקחים. זאת, בשים לב למשך מעצרו מזה כעשרה חודשים ולטיב העבירות המיוחסות לו - עבירות "צווארון לבן".

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טענות באי כוחם של הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בית המשפט נדרש לאזן בין חירותו של הנאשם לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת כך, על בית המשפט להביא במניין שיקוליו, בין היתר, את משך שהותו של הנאשם במעצר; את קצב התקדמות ההליך המתנהל בעניינו והצפי להתמשכותו; את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; וכן, את החשש משיבוש הליכי משפט ומהימלטות הנאשם מאימת הדין (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017); בש"פ 2237/19 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלוב, פסקה 8 (17.7.2019)).

כמו כן, ככל שמתארך פרק הזמן בו שוהה הנאשם במעצר, כך נעה נקודת האיזון אל עבר זכותו של הנאשם לחירות. משכך, ונוכח מכלול השיקולים האמורים, על בית המשפט לשוב ולבחון את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר (ראו והשוו: בש"פ 9567/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 (19.12.2017)).

10. יישום אמות המידה האמורות על המקרה שלפנינו מוביל למסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב.

מסוכנותו של המשיב נמצאת ברף העליון, והיא נלמדת מעצם טיבן והיקפן של העבירות המיוחסות לו, מעברו הפלילי, וכן מהחשש הממשי להישנות ביצוע עבירות מרמה וזיוף ולשיבוש הליכי המשפט מצדו, כעולה מתסקירי שירות המבחן. בהקשר זה יש לדחות את טענת המשיב כי מסוכנותו אינה גבוהה נוכח טיב העבירות המיוחסות לו – עבירות "צווארון לבן". שכן, נקבע לא אחת כי עבירות מעין אלה פגיעתן בציבור קשה, וכי בעצם היותן עבירות כלכליות גרידא אין כדי להקל במידת חומרתן. משכך, מסוכנותו הגבוהה של המשיב אינה נופלת בהכרח ממסוכנות הנובעת מעבירות אלימות פיזית אך בשל כך שהעבירות המיוחסות לו לא בוצעו בכוח הזרוע (ראו והשוו: בש"פ 6581/14 מדינת ישראל נ' מונדר, פסקה 15 (2.11.2014); בש"פ 9394/17 מדינת ישראל נ' שמואל, פסקה 12 (7.12.2017)). לכל האמור יש להוסיף את היעדרה של חלופת מעצר בעניינו של המשיב.

11. אשר לקצב התקדמות ההליך – מדובר בבקשה ראשונה להארכת המעצר ונדמה כי עד כה התנהל ההליך בקצב משביע רצון, למצער, ככל שהדבר תלוי במבקשת ובבית המשפט. בתוך כך, בימים אלה אמורים להתחיל דיוני ההוכחות אשר יישמעו ברצף במהלך חודשים אוקטובר-נובמבר 2019.

12. נוכח כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבוע שבשלב זה הוסטה נקודת האיזון לכיוון חירותו של המשיב באופן המצדיק את שחרורו ממעצר מאחורי סורג ובריח.

13. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, אשר מניינם יחל מיום 27.9.2019, או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ 64743-12-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בתשרי התש"פ (6.10.2019).

ש ו פ ט ת